

El càmping dels Alfacs

La tempesta de pluja del passat dimecres que va produir importants danys especialment als municipis d'Alcanar, Uldecona i Vinaròs, va afectar la façana litoral de la comarca del Montsià al centre de la qual hi ha el càmping dels Alfacs, on van caure 142 litres per metres quadrat en poques hores. El càmping dels Alfacs va tornar a ser actualitat 43 anys després de la tragèdia que portà el seu nom arreu del món.

Josep Bayerri Raga,
periodista

Quan es va obrir, a principis de la dècada dels setanta, el "Camping de los Alfaques" tenia fama de ser un dels millors de la costa catalana en una època en què proliferaven aquest tipus d'instal·lacions a tots els municipis turístics. A la costa de l'Ebre n'hi havia fins a vuit, des de Vandellòs fins a Vinaròs. El dels Alfacs era a la vora de la carretera general N-340, fet que li suposava un fàcil i còmode accés; amb sortida directa al mar i tots els equipaments, la qual cosa, unit a la proximitat a Sant Carles de la Ràpita i a una adequada promoció, feia que allotjés estiuencs del territori i de diversos països europeus com Bèlgica, Holanda, Alemanya o França. De fet, hi havia famílies de Tortosa que hi passaven tot l'estiu. Alguns casos molt tràgics que quedaran a la pàgina negra de la història del territori.

La tragèdia va arribar a les 2.35 de la tarda del dimarts 11 de juliol de 1978. Un camió cisterna carregat amb 25 tones de propilè líquid va explotar quan circulava davant del Càmping. La bola de foc va matar de forma instantània 158 persones, mentre altres 300 resultaven ferides de gravetat i eren traslladades amb mitjans improvisats als hospitals més propers, la meitat a Tortosa, de les quals 75 moririen els dies següents.

Tortosa es convertí en el centre de gravetat de la tragèdia; la ciutat es mobilitzà massivament intentant ajudar enmig d'un caos total. La circulació fou tallada als carrers per garantir la circulació dels vehicles amb ferits i distribuir-los entre els diversos centres sanitaris i els més greus enviats a hospitals de Barcelona, Saragossa i València amb helicòpters i desenes d'ambulàncies arribades d'arreu. Els cadàvers eren portats al cementiri municipal; els afectats allotjats als hotels, els infants que havien quedat sense pares acollits

per famílies locals, a tots calia vestir, atendre i alimentar. Es creà un centre per a acollir familiars arribats de tota Europa que al llarg de l'endemà s'abocaren sobre la ciutat, així com també els mitjans informatius; s'improvisaren mesures d'emergència en absència de protocols de previsió per a situacions similars. Les iniciatives espontànies d'alguns resultaren de gran ajut. Al dia següent fou el president Tarradellas, que havia tornat de l'exili feia pocs mesos, qui va visitar el lloc.

El 7 de novembre de 1978 el Ministre de Sanitat es desplaçà a Tortosa per a imposar la medalla al mèrit sanitari als alcaldes de Tortosa, Sant Carles de la Ràpita i Alcanar i a la Residència Sanitària de la Seguretat Social de Tortosa, avui Hospital "Verge de la Cinta", entre altres i els responsables del Càmping. L'alcalde de Tortosa, Felip Tallada d'Esteve, com a representant de la ciutat, amb molt bon criteri, va lliurar-la a l'ajuntament, tot expressant públicament que el mèrit havia estat col·lectiu.

El càmping dels Alfacs, que ja va sofrir la tragèdia de 1978, tornarà a refer-se i torna a ser un dels referents del territori, com ja va succeir aleshores N. CARO

El càmping dels Alfacs, "els Alfacs" en llenguatge col·loquial del territori, no es va rendir. Fou difícil. Va costar refer-se, però al cap de poc temps ja ho havia aconseguit; es va reconstruir, modernitzar i promoció. Ara tornava a ser un càmping de prestigi que va afegir a l'oferta de tracte humà i familiar de fa mig segle nous serveis com bungalou, espais de caravàning, piscina, zona d'esbarjo, parc infantil, restaurant i serveis diversos i equipaments ac-

tuals. El desastre de l'1 de setembre del 2021 ha fet mal i greus perjudicis econòmics als propietaris de la instal·lació i als qui s'allotjaven, però no ha suposat danys a persones; en aquest sentit no ha estat res comparat amb el que hauria pogut passar i molt menys a la gran tragèdia de 1978. Els estiuencs que s'han vist sorpresos per a tempesta de pluges de dimecres passat tornaran al Càmping com ho van fer els damnificats de fa 23 anys.